॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उंपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकांदशकपालुन्निर्वीर्यं पूषणंमेवैकान्नचंत्वारिर्शर्च॥ 1।

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहताः सोंऽचायत्प्रजापंतिरिन्द्राग्नी वे में प्रजा अपांघुक्षतामिति स एतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरंवपत्तावंस्मै प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजाये सन्प्रजान्न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपत्प्रजाकांम इन्द्राग्नी (1)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मैं प्रजां प्रसाधयतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालि विवेपेत् स्पर्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृंव्येण जयतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियवींर्यं कामति यस्संङ्गामम्पप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालिन्नः (2)

व्येथ्सङ्ग्रामम्पप्रयास्यित्तंन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् तावेवास्मित्रिन्द्रियबीँर्यन्धत्तस्सहेन्द्रियेणं वीर्येणोपप्रयाति जयति त॰ संङ्ग्रामिष्ठं वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्द्धते यस्सङ्ग्रामञ्जयंत्येन्द्राग्नमेकांदश- कपाल्तिर्वपेथ्सङ्ग्रामञ्जलेन्द्राग्र एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मित्रिन्द्रियबीँर्यम् (3)

धृत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृद्धतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियधीँर्यङ्काम् य एति जनतांमैन्द्राग्नमेकांदशकपालि न्निवंपेश्चनतांमेष्यिन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मिनिन्द्रियधीँर्यन्धत्तरस्महे वीर्येण जनतांमेति पौष्णश्चरुमनुनिवंपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (4)

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मां इन्द्रियबीँर्यमनु प्रयंच्छिति क्षेत्रपृत्यश्चरुत्रिर्वपेश्चनतांमागत्येयवैँ क्षेत्रंस्य पतिंर्स्यामेव प्रतिंतिष्ठत्येन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेद्रस् प्रतिष्ठायेन्द्रियबीँर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (5)

ब्रुतपंतये निर्शितायात्रिवंपेत्पुरुषास्सङ्ग्रामत्र चत्वारि च॥ 2॥

अग्नये पथिकृते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृ निर्वेषेद्यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याँ पौर्णमासी वाँ ऽतिपादयेँ त्पृथे वा पृषोऽ द्धपंथेनै ति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याँ वाँ पौर्णमासी वाँ ऽतिपादयं त्यिग्निमेव पंथिकृत स्वेनं

भागधेयेनोपंधावित स एवेन्मपंथात्पन्थामपि नयत्यनुङ्घान्दक्षिण वही ह्येष समृद्धा अग्नये वृतपंतये (6) पुरोडाशंमष्टाकंपालित्रवंपेद्य आहिताग्निस्सन्नंव्रत्यमिव

पुराडाशम्ष्टाकपालान्नवपुद्य आहिता। श्रुस्सन्न ब्रुत्यामव चरेद्रियमेव ब्रुतपंति इं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स पुवैनंब्बुँतमालंभयति ब्रत्यों भवत्यग्नयें रक्षोघ्ने पुरोडाशंम्ष्टाकंपालिन्नवंपद्य रक्षा रेसि सचेरन्नग्निमेव रक्षोहण् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स पुवास्माद्रक्षा रस्यपंहन्ति निशितायान्निवंपत् (7)

निशिंताया १ हि रक्षा १ सि प्रेरतें संप्रेणींन्येवैनांनि हिन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षंसामनंन्ववचाराय रक्षोघ्री याज्यानुवाक्यें भवतो रक्षंसा १ स्तृत्यां अग्नयें रुद्रवंते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेदिभ्चिरंन्नेषा वा अस्य घोरा त्नूर्यद्रुद्रस्तस्मां एवैन्मावृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्रंत्यग्नयें सुरभिमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः (8)

वा प्रमीयेर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अस्य भेष्उयां तनूर्यथ्संरिम्मती तयैवास्में भेष्जङ्करोति सुरिम्मते भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपाल्त्रिवंपथ्सङ्गामे सय्यंते भाग्धेयेनैवैन र् शमियत्वा परांनिभ निर्दिशति यमवंरेषाविँ द्यंन्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयति तर सङ्गामम् (9)

अभि वा एष एतानुंच्यति येषां पूर्वाप्रा अन्वर्श्वः प्रमीयंन्ते पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतंमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन शमयति नैषां पुराऽऽयुषोऽपंरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेरं शमयति नास्यापंरङ्गृहान्दंहति॥ (10)

अग्रये कामांय पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्तिर्वपृद्यङ्कामो नोपनमेद्ग्निमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवेन्ङ्कामेन समर्द्धयृत्युपैन्ङ्कामो नमत्यग्रये यविष्ठाय पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्तिर्वपृथ्यपर्द्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यविष्ठः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तेनैविन्द्रियं वीर्यं भातृंव्यस्य (11)

युवते वि पाप्मना भ्रातृं व्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ न्निर्वपेदिभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्माद्रक्षाः सि यवयित नैनंमिन् चर्रन्थस्तृणुतेऽग्नय आयुंष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ न्निर्वपेष कामयेत सर्वमायुंरियामित्यग्निमेवायुंष्मन्तः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मन्नं (12)

आयुर्दधाति सर्वमायुरित्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशंम्ष्टाकंपाल जातवेदस् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवेनं भूतिङ्गमयति भवंत्येवाग्नये रुकाते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालि त्रिवंपेद्रुक्कांमोऽग्निमेव रुकान्त्र स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नुचन्दधाति रोचंत एवाग्नये तेर्जस्वते पुरोडाशम् (13) अष्टाकंपालृत्निर्वपेत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्रः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्तेजो दधाित तेज्स्व्येव भंवत्यग्नये साह्न्त्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालृत्निर्वपेथ्सीक्षंमाणोऽग्नि साह्न्त्यः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तेनैव संहते यः सीक्षंते॥ (14)

करोत्यन्नादो दंधाति यदम्रये शुचंये चक्षुरेवास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजय्यँजंमानुमुदेवास्य पद्गं॥ ४॥

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निवंपेद्यः कामयेतान्नवान्थ्य

स्वेन भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मन्नंवन्तङ्करोत्यन्नंवानेव भंवत्यग्नयेंऽन्नादायं पुरोडाशंमृष्टाकंपाल न्निर्वपेद्यः कामयेतान्नादस्यामित्यग्निमेवान्नाद स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनंमन्नादङ्कंरोत्यन्नादः (15) एव भंवत्यग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंमृष्टाकंपालन्निर्वपेद्यः कामयेतान्नंपतिस्यामित्यग्निमेवान्नंपति स्वेनं भाग्धेयेनोपंधाव स एवैनमन्नंपतिङ्करोत्यन्नंपतिरेव भंवत्यग्नये पर्वमानाय

पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेदग्रयें पावकायाग्रये शुचंये

ज्योगांमयावी यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यद्ग्रये (16) पावकाय वार्चमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुर्चय आयुरेवास्मिन्तेनं दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेचक्षंष्कामो यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वार्चमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये

शुचंये चक्षुरेवास्मिन्तेनं दधाति (17)

उत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नयं पुत्रवंते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालृत्रिवंपेदिन्द्रांय पुत्रिणं पुरोडाश्मेकांदशकपा प्रजाकांमोऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंक्रत्यग्रये रसंवतेऽजक्षीरे चरुत्रिवंपेद्यः कामयंत

प्रयंच्छत्युग्नये रसंवतेऽजक्षीरे चुरुन्निर्विपेद्यः कामयेत् रसंवान्थ्स्यामित्यग्निमेव रसंवन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवेन् रसंवन्तङ्करोति (18) रसंवानेव भंवत्यजक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यदुजा

स्ति निवास स्वत्यज्ञात् स्वत्याश्रया वा पुषा यद्जा साक्षादेव रसमवंरुन्धेऽग्नये वस्मिते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृन्निर्वपृष्ट कामयेत् वस्मान्थ्रस्यामित्यग्निमेव वस्मन्तः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवेनं वस्मन्तङ्करोति वस्मानेव भवत्यग्नये वाज्ञस्ते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृन्निर्वपेथ्सङ्गामे सय्यंते वाजम् (19) वा एष सिंसीर्षित् यस्मंङ्ग्मिश्चिगीषत्यग्निः खलु वे देवानांबाँज्मृद्ग्निमेव वांज्मृत्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् धावित् वाज्र् हिन्तं वृत्रश्चयंति तर संङ्ग्मिमथों अग्निरिंव् न प्रंतिधृषे भवत्यग्नयेंऽग्निवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपाल्निर्वपेद्यस्याग्नावृग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ संभवंन्तौ यजंमानम् (20)

अभिसंभेवत्स्स ईश्वर आर्तिमार्तोर्यद्ग्रयेंऽग्निवतें निर्वपंति भाग्धेयेंनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानोऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुंतेऽग्निहे उद्वायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथा न कार्यय्यद्भांगुधेयंम् पूर्व उद्धियते किमपंरोऽभ्युत् (21) हियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः

हियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः प्रथमअज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगंत्या देवेभ्यों ह्व्यवँहतु प्रजानन्निति छन्दोंभिरेवैन् स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौंऽग्निरित्यांहुर्ज्यो अंस्य परांपतित्मिति यद्ग्रये ज्योतिंष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परांपतितन्तदेवावंरुन्धे॥ (22)

प्रजाकांमस्सबँथ्सरः पुनात्येवैनं पूतस्समंध्ये तादङ्गारुतो भंवत्येकान्नत्रिर्शर्च॥ 5॥

वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृन्निर्वपेद्वारुणश्चरुन्दंधिकावणे चरुमंभिशस्यमानो यद्वैश्वान्रो द्वादंशकपालो भवंति सबँथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रस्संबँथ्सरेणैवैन ई स्वदय्त्यपं पापबँणई हते वारुणेनैवैनबँरुणपाशान्मुंश्चित दिधकावणां पुनाति हिरंण्यन्दक्षिणा पवित्रवैँ हिरंण्यं पुनात्येवैनमाद्यंमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपत्रजाकांमः सबँथ्सरः (23)

वा एतस्याशाँन्तो योनिं प्रजाये पशूनान्निर्दहित योऽलं प्रजाये सन्प्रजान्न विन्दते यद्वैश्वान्रो द्वादेशकपालो भवित सबँथ्मरो वा अग्निर्वेश्वान्रस्मेबँथ्मरमेव भाग्धेयेन शमयित सौंऽस्मे शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवैनेबँरुणपाशान्मुंश्चित दिधन्नाव्णां पुनाति हिर्रण्यन्दिश्वणा पवित्रवै हिर्रण्यं पुनात्येवैनम् (24)

विन्दतें प्रजावैंश्वान्रन्द्वादंशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते

यद्ष्टाकंपालो भवंति गायित्रयैवैनं ब्रह्मवर्चसनं पुनाति यत्रवंकपालिस्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्दर्शकपालो विराजैवास्मिन्नन्नाद्यंन्दधाति यदेकांदशकपालिस्रिष्टुभैवा-स्मिन्निन्द्रयं दधाति यद्वादंशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्दधाति यस्मिन्नात पुतामिष्टिन्निर्वपंति पूतः (25)

पृव तेज्स्व्यंन्नाद इंन्द्रियावी पंशुमान्भवत्यव वा पृष स्वगिल्लोकाच्छिंद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सर्वमात्यस्मिन्

पृष सुंवर्गालोकाच्छिंद्यते यो देर्शपूर्णमासयाजी सम्नमावास्याँवाँ पौर्णमासीवाँऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकायं दरशपूर्णमासाविज्येते वैश्वान्रन्द्वादंश-कपालिन्निर्वपेदमावास्याँवाँ पौर्णमासीवाँऽतिपाद्यं सबँथ्यरो वा अग्निर्वेश्वान्रस्संवँथ्यरमेव प्रीणात्यथो सबँथ्यरमेवास्मा उपदर्धात सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्ये (26) अथो देवतां पृवान्वारभ्यं सुवर्गलौंकमेति वीर्हा वा

अथो देवतां एवान्वारभ्यं सुवृग्ंह्याँकमेति वीर्हा वा एष देवानाय्यौँऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋंतायवंः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकंपालन्निवंपद्वेश्वान्रन्द्वादंशकपालम्ग्निम्

युराउत्रमक्षत्राश्रयम्हाकपालात्रपपद्ववान्रस्द्वादराकपालम्। प्रमु यद्ष्टाकपालो भवंत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौं ऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तर आतिथ्यङ्करोत्यथो यथा जनंथ्यँतेऽवसङ्करोतिं तादक् (27) पुव तद्वादंशकपालो वैश्वान्रो भंवति द्वादंश् मासाँस्सवँथ्स्रस्संवँथ्स्रः खलु वा अग्नेर्योनिस्स्वामेवेन्य्याँनिङ्ग भवति वेश्वान्रन्द्वादंशकपालि न्निर्वपेन्मारुतः सप्तकंपालङ्गामंका आहवनीयं वेश्वान्रमधिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विर्धृत्ये द्वादंशकपालो वेश्वान्रो भंवति द्वादंश् मासाँस्सवँथ्स्रस्संवँथ्स्रेणेवास्मे सजाताः श्च्यांवयति मारुतो भंवति (28)

मुरुतो वै देवानाविँशों देवविशेनेवास्में मनुष्यविशमवंरुन्धे सप्तकंपालो भवति सप्तगंणा वै मुरुतों गणश एवास्में सजातानवंरुन्धेऽनूच्यमान आसांदयित विशंमेवास्मा अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (29)

मुंवर्त्मानङ्करोति॥ (29) मृजाते निर्वरुणवँपेदुभ्यादद्यो वै संवँथ्सर १ षद्गि ५ शच।

आदित्यश्चरुत्रिर्वपेत्सङ्गामम्पप्रयास्यन्नियवाँ अदितिर्स्यामे पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेदायतनंङ्गुत्वा संबँथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रस्संबँथ्सरः खलु वै देवानांमायतेनमेत आयतेनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति

आयर्तनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरन्द्वादेशकपालन्निर्वपंति देवानांमेवायतंने यतते जयति त॰ संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ यो विद्विषाणयोरन्नमत्तिं वैश्वानरन्द्वादेशकपालन्निर्वपेद्विद्विषा

मृंजाते (30)

(32)

संबँथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरस्संबँथ्सरस्वंदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते सब्वंथ्यराय वा एतौ सममाते यौ संमुमाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यंति तद्वँरुणो गृह्णाति वैश्वानरन्द्वादेशकपालन्निर्वपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं सबँथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरस्संबँथ्सरमेवाह्वा निर्वरुणम् (31)परस्तांदभिद्रंह्यति नैनवँरुंणो गृह्णात्याव्यंवाँ एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णातिं वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपेदविं प्रतिगृह्यं सबँथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरस्संबँथ्सरस्वंदितामेव प्रतिंगृह्णाति नार्व्यं प्रतिंगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य

प्रतिगृह्यं सबँथ्यरो वा अग्निर्वैश्वान्रस्संबँथ्यरस्वंदितमेव प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वान्रस्द्वादंशकपालुन्निर्वपेश

उंभयादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वंबाँ पुरुषबाँ वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपेद्

वा अग्निवैश्वान्रो यदा खलु वे संबँध्सरञ्जनतायाञ्चर्त्यथ् स धनार्घो भंवति यहैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति सबँध्सरसातामेव सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्ति यो वे संबँध्सरम् (33)

प्रयुज्य न विंमु अत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव वैश्वान् रं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्के तं भांग्धेयेन विम् अति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ञोत्तमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृं व्याय प्रहिंणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिंणोति॥ (34)

इन्द्रियावंन्तु हुं स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित सौंऽर्कवंन्तु स्वेनं भागुधेयेनैवेन्द्रांयास्मान्मृधौंऽस्मै सप्त चं। 7।

पुन्द्रश्चरुत्रिर्वपत्पृश्वकांम पुन्द्रा वै पृशव इन्द्रंमेव स्वनं भाग्धेयेनोपंधावित स पृवास्में पृश्न्त्र्यंच्छिति पशुमानेव भंवित चरुर्भविति स्वादेवास्मे योनैंः पृश्न्प्रजनयतीन्द्रांयेन्द्रियावंते पुरोडाश्मेकांदशकपालि विपेत्पः इन्द्रियवैं पृशव इन्द्रंमेवेन्द्रियावंन्त् स्वनं भाग्धेयेनोपं धावित सः (35)

एवास्मां इन्द्रियं पुशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय

घर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्तिवंपेद्वह्मवर्चसकांमो ब्रह्मवर्चसबैँ घर्म इन्द्रमेव घर्मवंन्त् इस्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्दंधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रांयार्कवंते पुरोडाशमेकांदशकपालित्रवंपेदन्नंकामोऽकों वै देवानामन्निमन्द्रं

स्वेनं भाग्धेयेन (36)
उपंधावित स एवास्मा अत्रं प्रयंच्छत्यन्नाद एव भंवतीन्द्रांय धर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निर्वपेदिन्द्रांयेन्द्रियावंत इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय धर्मवंते निर्वपंति शिरं

इन्द्रायाकवत् भूतिकामा यादन्द्राय धुमवत । नुवपात् । शर प्वास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयेन्द्रियावंत आत्मानंमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत प्वान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवंत्येवेन्द्रांय (37)

अर्होम्चे पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यः पाप्मनां गृहीतस्स्यात्पाप्मा वा अरह इन्द्रमेवारहोम्च्र स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनं पाप्मनोऽरहंसो मुश्रुतीन्द्रांय वैमुधार्य पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपंरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रमेव वैमृधः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मान्मृधः (38)

अपंह्न्तीन्द्रांय त्रात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपाल्तिर्वपेद्धद्धो वा परियत्तो वेन्द्रंमेव त्रातार्श् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनंत्रायत् इन्द्रांयार्कश्वमेधवंते पुरोडाश्मेकांदशकपाल्तिर्वपेष् महायज्ञो नोपनमेंदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तुनू यदंकिश्वमेधाविन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मां अन्ततो महायज्ञश्चांवयृत्युपैनं महायज्ञो नंमित॥ (39)

आप् तः स्युवन्धं मवात् चतुदशं च॥ /।

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्तिवंपेद्वामंकाम् इन्द्रमेवान्वृंजुः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मै सजाताननुंकान्करोति ग्राम्येव भंवतीन्द्राण्ये च्रुक्तिवंपेद्यस्य सेनाऽसंशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनाये देवतेन्द्राणीमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित सेवास्य सेनाः सःश्यंति बल्बंजानिपं (40)

ड्डो सन्नेह्येद्रौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेह्ततो बल्बेजा उदितिष्ठन्गवांमेवेनं न्यायमंपिनीय गा वेदयतीन्द्रांय मन्युमते मनस्वते पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेथ्सङ्ग्रामे सय्यंत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामञ्जयतीन्द्रंमेव मन्युमन्तं मनंस्वन्त् इ स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तम् (41)

सङ्ग्राममेतामेव निर्वेपेद्यो हतमेनास्स्व्यंपाप

स्यादेतानि हि वा एतस्मादपंत्रान्तान्यथैष हतमेनास्स्वयंपांप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तः स्वेनं भागधेयेनोपंधावित स एवास्मिन्निन्द्रयं मन्युं मनो दधाति न हतमेनास्स्वयंपांपो भवतीन्द्रांय दात्रे पुंरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे प्रजास्स्युंः (42)

इतीन्द्रंमेव दातार् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्रिर्वपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मै प्रदापयतीन्द्रांय सुत्राम्णे पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्रिर्वपेदपंरुद्धो वा (43)

अपुरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स पुवैनंत्रायतेऽनपुरुद्धो भवतीन्द्रो वै सुदङ् देवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालित्रिरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय मंदधाच्छक्नेरी याज्यानुवाको अकरोद्वज्रो वै शक्नेरी स एन्वँज्रो भूत्यां ऐन्ध (44)

सों ऽभव्थ्सों ऽबिभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपांधाव्थ्म प्रजापंतिश्शक्वं अधिं रेवतीत्रिरंमिमीत् शान्त्या अप्रंदाहाय योऽलई श्रिये सन्थ्सदङ्ख्संमानस्यात्तस्मां पृतमैन्द्रमेकांदशकपाल्त्रिर्वपेदिन् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स पुवास्मिन्निन्द्रियन्दंधाित रेवतीं पुरोनुवा्क्यां भवित शान्त्या अप्रंदाहाय शक्वरी याज्यां वज्रो व शक्वरी स एनवँज्रो भूत्यां इन्धे भवत्येव॥ (45)

ब्रह्मंणैवेनंमुभिचंरति युज्ञो न तावेवास्येंन्द्रियमाँप्रोति देवताँस्सुपत्रिरंशच। 9।

आग्नावैष्णवमेकांदकपालित्रिर्वपेदिमिचर्न्थ्सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांरहस्पत्यश्चरुर्यदांग्नावैष्ण्व एकांदशकपालो भवंत्यग्निस्सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनंय्याँज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचैवैनंमभिचंरित बार्हस्पत्यश्चरुर्भवित ब्रह्म व देवानां बृह्स्पितुर्ब्रह्मंणैवैनंमभिचंरित (46) प्रति वै प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचंरिन्ति हेहे पुरोनुवाक्यें कुर्यादितिप्रयंक्त्या एतयैव यंजेताभिच्यमाणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञबाँचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवतांश्चैव यज्ञश्चं मद्धातो व्यवंसर्पति तस्य न कुर्तश्चनोपांव्याधो भविति नैनमिभ्चरंन्स्तृणुत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालुन्निर्वपृद्ययाँज्ञो न (47)

उपनमेंदग्निस्सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञौऽग्निश्चैव विष्णुंश्च स्वेनं भागुधयेनोपंधावित तावेवास्मैं यज्ञं प्रयंच्छत उपैनय्युँज्ञो नंमत्याग्नावैष्ण्वङ्घृते चरुन्निर्वप्चक्षुंष्काम्ोऽग्नेवै चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति यज्ञस्यं देवा अग्निश्चैव विष्णुंश्च स्वेनं भागुधयेनोपंधावित तावेव (48)

अस्मिश्रक्षं र्धत्रश्च क्षानेव भेवति धेन्वे वा एतद्रेतो यदाज्यंमन्डुहं स्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजंनयति घृते भेवति तेजो वे घृतन्तेज्ञश्चक्षुस्तेजंसैवास्मै तेज्ञश्चक्षुरवंरुन्थ इन्द्रियवैं वीर्यं वृङ्के भ्रातृं व्यो यजंमानो ऽयंजमानस्याद्ध्रकं ल्पां प्रति निर्वे पद्भातृं व्ये यजंमाने नास्येन्द्रियम् (49) वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निर्व पद्मावंत्येव वाक्तामप्रोंदितां

भ्रातृंव्यस्य वृङ्के तामंस्य वाचं प्रवर्दन्तीमृन्या वाचोऽनु प्रवंदन्ति ता इंन्द्रियबींर्यंयाँ जंमाने दधत्याग्रावैष्ण्वमृष्टाकंपालृष्टि सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यदृष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाकंपा गायत्री गायत्रं प्रांतस्सवनं प्रांतस्सवनमेव तेनांप्रोति (50)

आग्नावैष्णवमेकांदशकपालृत्तिर्विपेन्माद्धांन्दिनस्य सर्वनस्याकाले सर्रस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यदेकांद्र भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभं माद्धांन्दिन् संवनं माद्धांन्दिनमेव सर्वनन्तेनांप्रोत्याग्नावेष्णवन्द्वादंशकपालृत्तिर्विपेतृत् सर्रस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतन्तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनांप्रोति देवतांभिरेव देवताः (51)

प्रतिचरित यज्ञेन यज्ञबाँचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कृपालैरेव छन्दा रस्याप्नोति पुरोडाशैस्सर्वनानि मैत्रावरुणमेकंकपालिन्निर्वेषे काले यैवासौ भ्रातृंव्यस्य वृशाऽनूंबन्ध्यां सो पुवैषेतस्यैकंकपाले भवति नहि कपालैं पशुमर्हत्याप्तुम्ं॥ (52)

रुद्रो भेषजिंबेन्दते यदि स्तृणीयादर्द्धन्द्वादंश च। 10।

असावांदित्यो न व्यंरोचत् तस्मै देवाः प्रायंश्चित्तिमैच्छुन्तस्मां एतः सोमारौद्रश्चरुन्निरंवपन्तेनैवास्मिन्नुचंमदधुर्यो

ब्रंह्मवर्च्सकांमः स्यात्तस्मां एत र सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेथ्सोमंश्चैव रुद्रश्च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्च्सन्धंत्तो ब्रह्मवर्चस्येव भेवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुदः (53)

वै तिष्यंस्सोमंः पूर्णमांसस्साक्षादेव ब्रह्मवर्च्समवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्च्सस्य परिगृहीत्ये श्वेताये श्वेतवंथ्साये दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्यंन मार्जयन्ते यावंदेव ब्रह्मवर्च्सन्तथ्सर्वंङ्करोत्यितं ब्रह्मवर्चसङ्कियत् इत्यांहुरीश्वरो दुश्चर्मा भवितोरिति मान्वी ऋचौ धाय्यं कुर्याद्यद्वे किश्च मनुरवंदत्तद्वेषजम् (54) भेषजमेवास्मै करोति यदि विभीयाद्दश्चर्मा भविष्यामीति

भेषजमेवास्मैं करोति यदिं बिभीयादुश्चर्मां भविष्यामीतिं सोमापौष्णश्चरुत्तिर्वपेथ्सौम्यो वै देवतंया पुरुषः पौष्णाः प्रश्वस्वयेवास्मैं देवतंया प्रशिभुस्त्वचंङ्करोति न दुश्चर्मां भवित सोमारौद्रश्चरुत्तिर्वपेत्प्रजाकांम्स्सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधांत्यग्निः

प्रजां प्रजनयति विन्दतें (55)

प्रजार सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेदिभ्चरंन्थ्सौम्यो वै देवतंया पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निस्स्वायां एवैनंन्देवतांयै निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेज्योगां सोमुबाँ एतस्य रसो गच्छत्यग्निर शरीर्य्यस्य ज्योगामयंति सोमादेवास्य रसंन्निष्क्रीणात्यग्नेश्शरीरमुत यदि (56)

इतासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतङ्ग्रंसित श् होता निष्य्वंदित स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनुङ्वान् होत्रा देयो विहुर्वा अनुङ्वान् विहुर्होता विहुर्नेव विहुंमात्मान श्रे स्पृणोति सोमारौद्रश्चरुत्तिवंपेद्यः कामयेत् स्वैंऽस्मा आयतंने भ्रातृंव्यञ्जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्द्धमुंद्धन्याद्र्द्धनार्द्धं ब्रहिषंः स्तृणीयाद्र्दं नार्द्धमिद्धास्यौभ्याद्द्याद्र्द्धं न स्व एवास्मां आयतंने भ्रातृंव्यञ्जनयति॥ (57)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यं तबँरुंणाय चतुर्दश च। 11।

ऐन्द्रमेकांदशकपालुन्निर्वपेन्मारुतः सप्तकंपालुङ्गामंकाम् इन्द्रश्चैव मुरुतंश्च स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति त एवास्मै सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्यंव भंवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृंत्ये सप्तकंपालो मारुतो भंवति सप्तगंणा वै मुरुतों गणुश एवास्मैं सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान आसांदयित विशंमेव (58)

अस्मा अनुंवर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत

ख्यत्रायं च विशे चं समदंन्दस्यामित्यैन्द्रस्यांवद्यन्त्रूयादिन्द्रायानुं

ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्म्रुक्तां यजेतिं मारुतस्यांवद्यन्ब्रूयान्म्रुद्धोऽन्ब्रूयादिन्द्रंय्युँजेति स्व एवेभ्यां भाग्धेयं समदंन्द्रधाति वितृ १ हाणास्तिं छन्त्येतामेव (59) निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्नितिं यथादेवतमंवदायं यथादेवतय्यंजेद्धाग्धेयेनैवैनान् यथायथङ्कंल्पयित कल्पंन्त

एवैन्द्रमेकांदशकपालृन्निर्वपेद्वैश्वदेवन्द्वादेशकपालुङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव विश्वारंश्च देवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवत्यैन्द्रस्यांवदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रस्यं (60) उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतंस्सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय

दिख्यंणा सजातानामुपंहित्यै पृश्चियै दुग्धे प्रैयंङ्गवश्चरुत्रिर्वपेन्म् ग्रामंकामः पृश्चियै वे पर्यसो मुरुतों जाताः पृश्चियै

प्रियङ्गंबो मारुताः खलु वै देवतंया सजाता मुरुतं एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवित प्रियवंती याज्यानुवाक्यें (61)

भवतः प्रियमेवैन र समानाना द्वारोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां

भवति द्विपदं एवावंरुन्धे चतुंष्पदा याज्यां चतुंष्पद एव प्रशूनवंरुन्धे देवासुरास्सय्यंत्ता आस्नते देवा मिथो विप्रिया आस्नते ३ ऽन्योंन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यंक्रामन्नग्निवसुंभिस्सोमो रुद्रैरिन्द्रो मुरुद्धिर्वरुण आदित्यैस्स इन्द्रंः प्रजापंतिमुपांधावत्तम् (62) एतयां संज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्नि रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालु बँरुणायाऽ

रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालु वर्षं रुणायाऽ च्रुन्ततो वा इन्द्रंन्देवा ज्येष्ठ्यांयाभि समंजानत् यस्समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वस्मते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालु न्निवंपेथ्सोमांय रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालु वर्षं रुणायाऽऽदित्यव च्रुमिन्द्रंमेवनं भूतअयेष्ठ्यांय समाना अभिसञ्जानते विसेष्टः समानानां भवति॥ (63)

दर्धानो जिनोषि देभुः प्र ह्वयं बुभूथ मा याभिश्चत्वारि र्श्च॥

प्रजापंतिस्तास्सृष्टा अग्नयं पथिकृतेऽत्रये कामायाग्नयेऽत्रवते वैश्वान्तरमादित्यश्रुरुमैन्द्रश्रुकमिन्द्रायान्वंजव आग्नावैष्णुवमुसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपालर हिरण्यगुर्भो द्वादंश॥ (12) प्रजापंतिरुग्नये कामायाभि सम्भंवतो यो विंद्विषाणयोरिब्बे सन्नहोदाग्नावैष्णुवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वारसमेकंसप्ततिः॥ (71) प्रजापंतिः प्रेर्दुं हरिवश्श्रुतस्यं॥॥ द्वितीयप्रश्नः समाप्तः॥ हरिः

ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

हिर्ण्यगर्भ आपों ह् यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर् समातर् स सूनुर्भुव्थस भुंवत्पुनंभिष्यः। स द्यामौर्णोदन्तिरिक्ष् स स्वस्स विश्वा भुवो अभव्थस आऽभंवत्। उदुत्यश्चित्रम्। सप्रं व्वन्नवीयसाऽग्रे द्युम्नेनं स्य्यँतां। बृहत्तंतन्थ भानुनां। निकाव्यां वेधस्वश्रश्वंतस्कर्हस्ते दर्धानः (64)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपतीं रयीणा स्त्रा चंक्राणो अमृतानि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सिवतारमुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्। वाममृद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिंव वाममस्मभ्य सावीः। वामस्य हि ख्वयंस्य देव भूरेर्या धिया वाममाजंस्स्याम। बिहत्था पर्वतानाङ्क्षिद्रं विभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति मृह्रा जिनोषिं (65) महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तिभैः। प्र

या वाज्ञ हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येंद्धर्यश्व पीतः। अयय्यँस्सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरंमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिश्शिमीवाञ्छरुंमा स्ऋजीषी। सोमो विश्वान्यत्सा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः। प्र (66)

सुवानस्सोमं ऋत्युश्चिकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्ञमदंग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यंच्छ गृण्ते धर्तं दृ है। स्बाधंस्ते मदंश्च शृष्मयश्च ब्रह्म नरौं ब्रह्मकृतंस्सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्वे विष्णवास आ कृणोमि तन्में जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (67)

वर्धन्तु त्वा सृष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिस्सदां नः। प्र तत्ते अद्य शिंपिविष्ट नामार्यश्श रंसामि वयुनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वसमतंवीयान्क्षयंन्तमस्य रजंसः पराके। किमित्ते विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंवक्षे शिंपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह एतद्यद्न्यरूपस्सिम्थे बुभूथं। (68) अग्ने दा दाशुषे र्यिं वीरवंन्तं परींणसम्। शिशीहि नंस्सूनुमतः। दा नों अग्ने शितिनो दास्संहिस्रिणों दुरो न वाज् श्र श्रुत्या अपांवृधि। प्राची द्यावांपृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविंणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यस्सहस्रां सनोतिं। अग्निर्दिव हव्यमातंतानाग्नेर्धामांनि विभृंता पुरुत्रा। मा (69)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाश्शुचि हिरंण्यम्। तत्ते रुक्भो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसिन। उतो न उत्पूर्पूर्या उक्थेषुं शवसस्पत इष स्तोतृभ्य आ भेर। वायो शृत हरीणां युवस्व पोष्यांणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथ आ यांतु पाजंसा। प्र याभिः (70)

यासि दाश्वाश्समच्छां नियुद्धिर्वायिवष्टियें दुरोणे। नि नो रियश् सुभोजंसं युवेह नि वीरवृद्धव्यमिश्वयश्च राधः। रेवतींर्नस्सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाश् इद्देवतः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनः। प्रेदं हरिवश्शुतस्यं॥ (71)

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सुत्रमंर्युम्णे प्रजापंतुस्रयंस्रिश्शत्प्रजापंतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यंन्देवासुरास्तात्रजंनो द्भुवौऽसि

द्वितीयः प्रश्नः 27

यत्रवंमित्रिवैं प्रजापंतिवंरुंणाय् या वांमिन्द्रावरुणा् सप्रंबवचतुंर्दश॥14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्टूंरस्मै दानंकामा एवावंरुन्धेऽग्निवैं सप्रंबवथ्यदंशाशत्॥56॥ आदित्येभ्यस्सुवंरपो जिंगाय॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्त्॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/